

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetést ár fél évre 5 koronára.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési öszvegek — valamint a
Leiratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 koronára.
Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM. Kevés az áru. — A szabályzatok revíziójáról. — A pénzverés a kiállításon. — Munkásvizonyok és humanitárius intézmények. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek Hírdetések.

Kevés az áru.

Valóban igen gyakran az árusok a lehető legrosszabb helyzetben vannak, akár valamely hivatalnok hanyagsága folytán, akár pedig az által, hogy a kifogyott áru nagy kelendőségeknek örvend. Ennek aztán következménye, hogy gyakran hetekig nem kapható valamely szivar vagy cigarettá.

Körülbelül 14 nap óta nincs a fővárosban sztambul cigarettá. Miért? Isten tudja! Tény az, hogy számot adni arról senki sem tud, hogy egy oly cigarettá, melyből a fővárosban naponként 80—100 ezer fogy el, miért nem kapható hetekig.

De hát végre is, kit érdekel az a csekélység? Ha nincs, hát szíjjon más fajtát, nem pedig sztambult. Hisz nem is szólunk róla, ha a dohányárusok ezáltal nem lennének naponta calamitásnak kitéve. A publikum azt hiszi, hogy az árus az oka s gyakran nem a legkíméletesebben adják ezt tudtul. A kisárus pedig a nagyárust gondolván hibásnak, azt szítja. Végre aztán vannak még úgynevezett „szabályzatok” is, melyek előírják, hogy az árus köteles minden a tarifában lévő árut raktáron tartani. A kisárus tehát erre támaszkodva, a nagyárust okozza mindenért, aki pedig ártatlansága tudatában igyekszik bebizonyítani azt, hogy ő erről semmit sem tehet.

Egyrészt tehát a publikum, másrészt pedig a „szabályzatok”. Hát az árus? Az a bűnbakja mindkettőnek. Ő lakol talán egy alantas hivatalnok hanyagságaért, akit csak azért nem büntetnek, mivel magasabb körökben az ilyen csekélységgel nem törődnek. Mi ezt azon fajta romlásának tekintjük, vagyis azt hisszük, hogy ha hetekig nem kapható valamely cigarettá, azt nem is igen fogják kéri. Peldákat erre nagyszámmal mondhatunk. Tekintsük csak azon fajokat, melyek már kimentek a forgalomból és azt fogjuk találni, hogy azok bizonyosan egyideig nem voltak forgalomban. A publikum t. i. rendhez van szokva s nem tűri a rendtelenséget. Valószínű, hogy, amint újra kapható lesz

a sztambul a vevőnek egy része ismét színi fogja, de egy nagy rész, mely más, oleőbb cigarettához szokott időközben nem is fogja többé kéri. Ez az egy körülmény eléggé ékesen szóló. A kincstár ebből származó kára roppant nagy összeget tesz ki. Csodálatos! Máskor es másért pedig a dohánymonopolium roppant takarekos. Minden legkisebb kiadástól is tartózkodnak, ha az nem feltétlenül szükséges. Ezért tartjuk csodálatosnak, hogy illetékes körökben e körülményre nem tekintenek. Ha már az árust, meg a szabályzatot nem tekintik, tekintsek legalább azon kárt, mely ebből a kincstárra háramlik.

Azaz bocsánat! Hiszen azt mondtuk, hogy illetékes helyen bizonyára nem tudnak erről semmit. Igen ezt mondtuk, de az a lényege a dolognak, hogy illetékes helyen ezt tudni kellett volna egy olyan kereskedelmi ágánál, melyet az állam kezel s a melyből oly colossális jövedelmet húz.

A szabályzatok revíziójáról.

Ismételve kénytelenek vagyunk, tekintettel csomó árusra, kik naponta ostromolnak kérdéseikkel, az eladási szabályzatok revízióját kéri. Igen sok esetben nem is adhatunk kellő felvilágosítást, miután a fennlévő szabályzatok egymásnak ellentmondanak. Nem lenne helyén, ha most bebizonyítanák, miszerint egy ha most bebizonyítanák, miszerint egy csomó kérdéssel, melyek az eladási szabályzatokra vonatkoznak, a legderékabb pénzügyi hivatalnokot is zavarba ejtenők azon egyszerű okból, mivel mi azon szabály ellenkezőjét hozhatnók fel.

Mennyire fura ezen állapot, mutatja azon száz meg száz ember, kiknek pénzügyi közegekkel dolguk van és igazukat kénytelenek feladni azon egyszerű okból, mivel a pénzügyi közegnek — is igaza van. Előttünk van egy vidéki pénzügyi főbiztos végzése, melyben a főbiztos ur elrendeli, hogy X. nagyárus ezt, meg ezt tegye, ellenben sok minden egyebet ne tegyen, a szóban forgó ügy itt mellékes. Érdekes a dologban csak az, hogy a pénzügyi főbiztosnak a szabályzatok ér-

telmében igaza van, egy későbbi rendelet értelmében azonban, a melyet a főbiztos bizonyára nem ismer, állítása elejétől végéig helytelen.

Már most mi történjek ily esetben?

A nagyárus, kinek nem kötelessége minden rendelet évet és számát tudni, pláne olyant, mint a jelen esetben, mely már 12 éves, kénytelen a pénzügyi közeg helytelen rendeletének engedelmeskedni, ha nem akarja, hogy megbüntesek. Másrészt mégis helytelenül cselekszik, habár jóhiszeműleg egy fölöttes hatósága rendeletéből is. A legszebb a dologban azonban csak most következik. Két hóna múlva elhelyezik a főbiztos urat máshová és az új főbiztos megköveteli, hogy a nagyárus ama 12 év előtti rendelet értelmében járjon el.

Most aztán ezt is megcselekszi a nagyárus, kérdés azonban, hogy melyik a helyes rendelet?

Elofvassuk hát a szabályzatokat, de lám, lám, a legutóbb kiadott szabályrendeletnek érvényben kéne lenni, azonban a szóban forgó tárgyról ott egy szó sem fordul elő Minek is?

Nem-e nevetéses ez? Nem vezet az ilyen eljárás a jogtalan megbüntetéshez, sok kellemetlenséghez? Természetesen!

Ez okból kérjük a létező szabályrendeletek revízióját és a vele összefüggésben lévő rendeletek összegyűjtését a legrövidebb idő alatt. Hiszszük, hogy nem szóltunk süket füleknak.

A pénzverés a kiállításon.

A bányászati és kohászati kiállításnak egyik alig feltűnő, nemzetgazdasági, sőt történelmi szempontból azonban annál fontosabb csoportja a pénzverési csoportozat. A legrégebb pénz ugyan a jaáki templom mellékesarnokában (történelmi csoport) látható sirléletek, valamint a templom belsejében kiállított régiségeknél a karikapénzek. Rendesen karpereczekül alkalmazták ezeket s hőlgyeink diszes karéki az ősi mintákat maig megőrizték. Szükség idején azonban, minthogy akkoriban a pillanatnyi zavarok enyhítésére szolgáló zálogházak

még nem szerepeltek, a különféle nagyságban, mindazonáltal a babilonai mina súlyrendszerében készült karikák kerültek forgalomba. Ezért boldogult Kiss János egyetemi tanárunk már az ötvenes években igen helyesen ismerte föl a nálunk bronz-ezüst és aranyból oly gyakran napfényre kerülő karikapénzek pénzféleségét s évekig figyelembe sem vett elmélete ma már Európaszerte diadalra jutott.

Őseink is ilyen karikapénzekkel élhettek vándorlásaik közben, vagy mint Atila kunjai és Árpád magyarjai tevék, a szomszédos tartományokból legtöbbször nem a legbarátságosabb módon szerzett váltópénzt használták, ahol nálunk is érvényben állott cserkereskedéstől el kellett térniük.

Szent István teremtő és szervező szellemének köszönhetjük első pénzeinket is s az ő neve s királyi címe alatt tiszta ezüsből vert 0.768 gram súlyú denárok az akkori ezüst és arany érték arányát tekintve a mai egynegyed koronával egyenlőnek minősíthetők. Szent István és utódai a pénzverés jogát soha sem ruházták át egyházi és világi kitűnőségekre, a mint azt a nyugati fejedelmek a pénztorgalom kiszámíthatatlan kárára tették. Annál bebizonyított történeti igazság mégis: hogy az Árpád és vegyesházbeli királyok a pénzverőintézeteket az ezekkel összefüggő bányákban termelt arany- és ezüstnek, valamint a forgalomból visszavont pénznemeknek beváltásával együtt egyes vállalkozóknak szintén haszonbérbe adták. E nagy vállalkozók azonban mindig a király nevében vertek pénzt s ebbeli ténykedésüket a király megbízásából a tárnokmester és az esztergomi érsek ellenőrizték.

Hogy hol és hány pénzverőnk működött az Árpádok idejében, arról kellően tájékozva nem vagyunk. Róbert Károlynak 1323 jan. 6-án Temesvárt kelt s az új pénzek veretését szabályozó rendelete öt kamaragrófságot emleget, tehát nagy hihetőséggel ennyi pénzverő is működött akkoriban, habár egy kamaragróf több pénzverő bérletével is foglalkozhatott. Esztergom, Buda, Körmöcbánya, Nagy-Bánya, Nagy-Szeben, Pecs-Zágráb tekintendők a legrégebbi pénzverő városoknak.

A vegyesházbeli királyok Visegrád, Pozsony, Kassa, Kolozsvár városokban szerveztek új pénzverőket a pécsi-zágrábi megszüntetésével; csak hogy a budai, esztergomi és visegrádi is megszűnnek e korszak befejezéséig s a Habsburgok idejében a körmöczi és nagybányai pénzverők működtek csupán a pozsonyi és kassai pénzverőkben csakis nagy szükség idején hosszú szünetelések után dolgoztak. Kassa pénzverője az erdélyi fejedelmek tulsúlyrajutásával szűnik meg a XVI. század folyamán; míg Pozsonyét III. Károly szüntette meg. Egyedül Nagy-

Bánya jutott át Körmöcz mellett korunkra, mennyiben 1852-ben oszlatták föl.

Az erdélyi fejedelmek Gyulafehérvár, Brassó sőt időnkint Fogaras, Medgyes, Segesvár, Beszterce és Nagy-Szeben városokban tartottak pénzverőket melyek közül a gyulafehérvári a Habsburgok idejében újjászervezve 1872-ig működött, úgy hogy ez időszert Körmöczbányán összeponosul összes pénzverésünk.

A pénzverés technikájáról tehát Körmöcbánya nyújt legtöbb tanúságot hazánkban. Itt 1661-ig kalapácsveréssel történt a pénzverés és Szt. Istvántól II. Endréig nem vágták kerekre kiverés előtt, mint egyebütt a vékony lemezeket, hanem négyszögletes lemezeket, vertek ki s utóbb ollóval nyirták kerekre. Az 1661. evvel a hengerveres (Taschenwerk, Quetschwerk) vette kezdetét s 1696-ig a 15 krajcárosokat 1704-ig a negyed tallérokat, 1709-ig a tallérokat és aranyakat, 1718-ig a feltallérokat, 1747-ig a 3 és 6 krajcárosokat, 1752-ig a polturákat, 1753-ig a denárokat hengergéppel vertek. Ezt az eljárást a Waron Dániel által Körmöcön föltalált csavaros vésőgép váltotta föl, melyet mindjárt 1710-ben aranyak, 1711-ben tallérok készítésére kezdtek alkalmazni. A szatmári béke után azonban a bécsi kormány fölenyet még abban is éreztetni akarta, hogy a szerb érmeiket termelő gépet Körmöcbányán mindaddig nem engedte dolgoztatni, a míg Bécsnek is fölszerelhettek ilyen géppel. Így Körmöc csak 1715-ben kezdhette meg ismét csavaros verőgépjének használatát.

1817-ben megszületett az Uhlhorn Dirik-fele gép és lassankint Körmöcbányát is ilyenekkel szerelték föl s 1832-től a 20 krajcárosok, 1, 2 forintosok és arany, 1837-től a 10 krajcárosok. 1838-tól a 3 krajcárosok ilyen gépekből kerülnek ki. Jelenleg 16 ilyen Uhlhorn-géppel dolgozik Körmöcbánya pénzverője.

A pénzverő-csoport kiállítását rendkívül tanulságossá teszi Belházy János nyugalmazott miniszteri tanácsos éremgyűjteménye, mely a hazai pénzverés műszaki fejlődését is hiven illusztrálja. Belházy elsőrangú szaktekintély ezen a téren s remélhetőleg a hazai pénzverés történetével is mielőbb megajándékozza irodalmunkat. *Budapesti Hírlap.*

Munkásviszonyok és humanitárius intézmények.

(Vége.)

A pénztár által nyújtott napi táppénz, temetési segély és havi segélyösszegek következők;

Táppénz. Fővárosban; férfi munkás 50 kr., női munkás 40 kr., tanonc 20 kr., vidéken: férfi munkás 35—40 kr., női munkás 25—35 kr., tanonc 15 kr.

Temetési segély. Fővárosban valamennyinek 50 frt, vidéken valamennyinek 30 forint.

Havi segély a fővárosban 2 frt 50 kr., vidéken 1 frt 50 kr.

A dohánygyári betegsegélyző-penztárak kezeléset valamennyi gyárra össze-sítve, az 1894. évben a bevételek 148.205 frt 63,5 kr., a kiadások 140.286 forint 26,5 kr-ra rugtak.

A főbb bevételi tételek: Visszafolyt tőke 5.677 frt 84 kr. Cselekvő vagyon kamatai 12.149 frt 84 kr. Tagok járuléakai 75.898 frt 61 kr. Kincstár járuléakai 37.376 frt 67 kr. Birságpénzek 4.819 frt 84 kr. Átvitt pénzmaradvány 7.638 frt 42 kr. A főbb kiadási tételek; Elhelyezett tőke; a) értékpapír 3.763 frt 85 krajczár b) takarékpénztár 7.102 frt 70 krajczár. Kifizetett táppénzek 56.675 frt 43,5 kr. Kórházi költségek 4.182 frt 05 krajczár. Orvosi- és szülésznői díjak 16.469 forint 57 kr. Gyógyszertári költségek 18.456 frt 19 kr. Temetési költségek 7.885 frt. Havi segély és végkielégítések 13.948 frt 70 kr.

A vagyonállapot az 1894. év végével készpénzben 7.919 frt 37 krt, értékpapírok és takarékpénztári könyvecskéiben 168.994 frt 87 krt tett ki, tőkésítésre fordítottat 17.680 frt 97 kr, a visszafolyt tőke 5.978 frt 84 kr, valóságos kiadások 123.006 frt 01,5 kr.

A tagsági mozgalom 1894-ben következőképen alakult;

az 1894-iki penztári év kezdetén: férfi 1.065, nő 14.654, együtt 15.670.

1894. évével 1.065, nő 15.381, együtt 16.446.

Ehhez képest a tagok átlaga: férfi 1.038, nő 15.026.

Megbetegedett járó-kelők nélkül: férfi 373, a tagok átlagának arányához 35,93% nő 8.553 a tagok átlagának arányához 56,96%

Megbetegedési esetek járó-kelőkkel: férfi 1.060, nő 29.813.

Az elhaltak száma: férfi 16, a tagok átlagának arányához 1,54% a fekvő betegekhez 4,28% nő 188 a tagok arányához 1,26% a fekvő betegekhez 2,19%

A jövedék a gyáraknál az utóbbi években a munkásokra nevez még egy igen kevező és hasznos intézményt t. i. a dohánygyári népkonyhák felállítását kezdte életbeleptetni.

Eme dohánygyári népkonyhák kiválóan oly célra rendelvek, hogy a gyártól rendszerint távol lakó munkások a deli munkaszünet alatt a gyárankent berendezett külön étkező helyiségben olcsó árért megfelelő étkezési adagot nyerjenek, nemkülönb, hogy az ily nyújtott kedvezmény által a munkások anyagi helyzetén is kényitve legyen.

A dohánygyári népkonyha kincstári kezelés alatt áll, penztárral rendelkezik, üzletmenetéről rendes számadások vezet-

tennek; a felügyelettel az illető dohánygyári igazgatóság, a közvetlen vezetéssel pedig egy dohánygyári tiszt van megbízva.

Az alkalmazott szakácsnők és konyhaségédszemélyzet mint állandó dohánygyári munkások szerepelnek s ekként a kincstár által fizettetnek.

Étkezési adag gyanánt 100 gramm hús s $\frac{1}{4}$ —1 liter főzelek vagy leves, bőjti, napokon tészta szolgáltat ki a munkásoknak az általuk fizetendő illeték fejében.

A népkonyha részére szükségelt husneműek, fűszer, zöldség és egyéb főzőcikkok házi kezelebsen a befolyt illetékekből szereztetnek be, míg a konyha és étterem-berendezési tárgyak beszerzését a kincstár eszközli.

Az első dohánygyári népkonyha az 1889-iki évvel a debreczeni gyárban létesítették és pedig fizettek a munkások az első két évben fejenként egy adagert 10 krajczárt, míg 1891-től kezdve már lesetséges volt ezen illetéket 8 krajczárra leszállítani.

Debreczenbe a munkások evről-évrre mindjobban vettek igénybe a népkonyhanyújtotta kedvezményt, a mi az évenként kiszolgált étkezési adatok számából is kitünik.

Kiszolgáltattott ugyanis: 1890-ben 58.164, 1891-ben 125.893, 1862-ben 170.316, 1893-ban 175.806, 1894-ben 196.229 étkezési adag.

A debreczeni mintájára 1893-ban a selmeczi dohánygyárnál állított fel népkonyha. a hol a munkásoknak egyenlőre fejenkénti 10 krert szolgáltatnak ki az étkezési adagok.

A selmeczi népkonyha szeptember 28-hn nyilván meg, az 1893. év végeig ott összesen 10.266, az 1894-ben pedig 55.610 étkezési adag szolgáltatott ki,

Az 1894-iki évben a szomolnoki gyárnál nyílt meg népkonyha, a mult 1995-iki évben pedig a sátor-alja-ujhelyi gyárnál létesítettek népkonyhát.

Vegyesek.

A Regalia favorita, nálunk „Tisza” elnevezés alatt ismeretes szivarfajt Bécsben jelenleg igen praktikusán, egy csomagolják 4 drbonkint, hogy azt kényelmesen a zsebben lehet hordani. Az új csomagolás olyan, hogy a szivarok egymás mellé vannak rakva, mi által olyan kinézést nyernek, mintha valami új fajta szivartárczába lennének rakva. Kivánatos lenne, ha ezen ujtást nálunk is meghonosítanák a különlegességi szivaroknál, melyek kicsinyben ugys csak 4 drbonkint kaphatók. Nálunk a fekete, sárga köstést a piros, fehér, zöld köstés helyettesíthetné.

Marc Twain a dohányzó kupéban. Marc Twain a napokban utazott és oly kocsiszakaszba szállott, melyben kivüle csak egy mogorva pap ült. Marc Twain a kocsiszakaszban egyik szögletében kényelmesen elhelyezkedett és szivartárczájából szivart vett ki. A pap nyomban tiltakozott ellene.

— Uram, ez a kocsiszakasz nem do-

hányzóknak való; ha ön ennek a rossz szokásnak hódol, úgy tessék a dohányzó kocsiába ülni.

— Önnek igaza van, uram, válaszolta Marc Twain közönyösen és eltette a szivarját. De ugyanabból a zsebéből kivett egy skatula gyujtot, abból a fajtából valót, melyet nálunk szelgyujtotnak neveznek, s a melynek nagy a füstje és büze. Marc Twain meggyujtott egy ilyen gyujtot és figyelmesen szemlélte mint ég el lassankint. Azután másik, harmadik gyujtot is meggyujtott. A kocsiszakasz elviselhetlen büzzel telt meg és a pap köhögni kezdett. Végre már nem bírta ki tovább és így szólott nagy mérgesen:

— Meg van ön bolondulva? Tönkre akarja tenni a tüdőmet?

— Ó nem, válaszolta Twain hidegvérrel. Csak szórakozni igyekszem. Az élet oly rövid és ez az utazás oly hosszú! Minthogy nem szabad szivaroznom, hát úgy szivarozom, a hogyan lehet.

— Ugy hát vigye el az ördög és szivarozzék uram! szivarozzék és menjen a pokolba.

Marc Twain még csak egyetlen, de községes gyujtot vett elő, melylyel szivarjára rágyujtott, s ettől fogva kényelmesen, nyugodtan szivarozott. Az amerikai író legyőzte a dohány ellenségét.

A bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok magyarázata. Lasitz Pál pénzügyminiszteri p. ü főtanácsos ily czimú, közhasználatra levő kézi könyvének harmadik átdolgozott kiadása jelent meg a Grill Károly czégnél. A jelen III-ik kiadást különösen azok a nagymérvű változások tették szükségessé, amelyek a pénzügyi és belügyi igazgatás, valamint igazságszolgáltatás terén előfordultak, a melyek folytán a kézikönyvet nemcsak teljesen át kellett dolgozni, hanem nagymérvben bővíteni is volt, úgy, hogy az illetékek iránti törvényeket és szabályokat a mai érvényekben feltüntető jelen kiadása 40 sűrűn nyomott ivre (640) lapra terjed. A kézikönyvet az igazságügyi, pénzügyi és belügyi miniszteriumok ajánlattal látták el. Megrendelhető közvetlenül a szerzőnél is valamint könyvárus utján.

A bankszadalom megújítása. A bécsi Presse, amely az osztrák pénzügyminiszteriumhoz áll közel, mai számában az alábbi érdekes

dolgokat írja a banktárgyalások mai stádiumáról: A bankszadalom megújításának kérdése egyelőre pihen, illetőleg még mindig abban a stádiumban van, amelybe a tárgyalások hirtelen megszakítása sodorta. A kormány és bankkormányzat között tették nyilatkozataikat, az igazgatósági tanács azonban gondolt valamit s nemcsak ünnepes módon szolidárisnak vallotta magát az egyezkedő bizottsággal, hanem ugyanily ünnepesen, mintegy ex katedra a bank nyilatkozatát szentesítette. Általános az a vélemény, hogy a bankkérdés megoldásának idejét megjelölni, sőt még sejtetni se lehet. Mi nem helyeseljük ezt a fölfogást s azt hisszük, hogy a megoldás magában a kérdésben foglalattatik. A két kormány az iránt való kötelessége, hogy a bankkérdést helyesen megoldja, a stagnációval nem változik, sőt annál sürgetőbb lesz, minél inkább közeledik a bankszadalom lejártának ideje. Ha tehát a kérdés megoldása a jelenlegi Osztrák-Magyar Bank segélyével lehetetlennek bizonyulna, vagyis ha a jegybank igazgatótanácsa a kormányok követeléseit továbbra is visszautasítja, akkor kötelessége volna a kormánynak komolyan foglalkozni egy másnemű kombinációval s értesüléseink szerint kétségtelen, hogy a kormány nem fog késlekedni ez ügyben egy bankesporttal érintkezésbe lépni. Nézetünk szerint tehát a helyzet rövid idő múlva okvetlenül tisztulni fog.

Szerkesztői üzenetek

Egy nagytőzsdés. Ha a zsidó-ünnepek alatt üzletét zárva akarja tartani, akkor gondoskodnia kell arról, hogy az illető házban, melyben a nagyáruda, vagy bizonyos számú áru legyen egy arra alkalmas helyiségben. Ezen intézkedés ugyan csak azt czelozza, hogy a kisárusok legsürgősebb szükségleteiket fedezék, mégis tiszta formalitásnak tekintjük, melynél azonban engedelmeskedni kell. Különben is ezen manipuláció mindenütt igen könnyű szerrel hajtható végre.

K. L. Kolozsm. Megtalálja mai lapunkban. Záróra. Kérdésben a felelet!

R. E. Budapest. Cikkét közölni fogjuk, miután közérdekű, de kézirat halmaz miatt a jövő számok egyikében.

Vörösmarty. Üdvözet. Köszönjük érdeklődését.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

25337

1896.

Árlejtés.

A zilahi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy Szilágy-Somlyó városában (Szilágy megye) a dohány nagyárudának betöltése céljából a nevezett igazgatóságnál f. évi **szeptember hó 27-én** d. e. 9 órakor írásbeli ajánlatok által versenytárgyalás fog tartatni.

Ezen nagyárudához 182 dohánykisárus van dohánybeszerzés végett utalva.

A nagyáruda készletét a debreczeni m. kir. dohánygyárban szerzi be és eddig 3-2°/₁₀-től tőzsdedíjt élvezett.

Ezen nagyárudával össze van kötve a bélyeg és váltóúrlapok árulása is és ebbeli készletét a sz.-somlyói kir. adóhivatalnál szerzendő be.

A nagyáruda kezelése az arra alkalmasnak talált s legcsekélyebb tőzsdedíjt igénylő pályázónak fog adományoztatni s csakis ezen tőzsdedíj képezheti az ajánlatok tárgyát.

A nagyáruda évi forgalma átlagosan véve dohány és szivarban 94.385 forintra tehető nyers értékben.

A magas kincstár ezen évi forgalmi eredmény állandóságára úgy a tőzsdék számára nézve kezeséget nem vállal, a tőzsdedíj utólagos felemelését nem engedélyezendő és bárminemű kárpótlási igényt tekintetbe nem veendő, ellenben vállalkozó köteles 15 napi szükségletét, mely 3930 frtnyi becsértéket képvisel, mindig készen tartani.

A pályázók ajánlataiknak biztosítására 393 frtnyi összeget kötelesek a szilágy-somlyói vagy bármely más e kerületbeli adóhivatalnál bányapénzülni letenni, és az arról szóló nyugtát 50 kros bélyeggel ellátandó — írásbeli lepecsételt ajánlatukhoz csatolni.

Az ajánlatok a zilahi pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtandók.

A feltételek és a dohány nagyáruda kezelésével összekötött kötelezettségek ezen kir. igazgatóság s a sz.-somlyói m. kir. pénzügyi biztosságnál megtekinthetők.

Zilahon, 1896. augusztus hó 6-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapir és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapir.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.